

Publicerad 2011-05-06 23:53 av Lena Själsöga Keijser

i stenfamn

satte jag mig i en stenfamn

grät mina händer fyllda

höll skålen in i

solvindar

bad dem

hjälp mig

för det till mig vilket ger mig hjälp

träden stenarna

min blick omfamnas

så hör jag dem

såg träden, uråldersträden

såg stenarna

såg träden växa ur stenar

såg de vackra rötterna hur de

överallt i allt nådde varandra

sakta rann vattnet

solvattnet ur mina händer

andades bäckens porlande sånger

gryningen

gryningsfågel sträcker vingar

sakta

ut

dina händer är dessa vingar

dina fingrar är fjäderpennor

putsade

rengjorda

i

alla

färger

du rör vid

nattfåglars drömbädd

viskar

skingras

skingras

in i ängens hagar

hågar

falkenär står mitt i ängen

vänster hand pekar in i jordesteg

höger hand är lyftad

giv mig styrkan att vara i

skölj mig i ljuset av mitt var i

i den eviga harmonin lever du

lever du oändligen

ty i den eviga harmonin

är du

är du kropp

är du ande

är du själsblomma

är du

var i

jag säger

jag är en människoplanta

vattna mig

med de vackra orden

se ormbunksbladen

bladen de älskeliga vilka du så ofta drömmer i

bladen de älskeliga vilka du ser vara strängar

vissnade

hösten kom

vintern kom

och nu

stiger de ur det vissnade

hur stiger de

de viker eller rullar ut sig

spiraler är de

livsspiraler

allt viks ut

sakta

sakta

det vilket vissnat behöver andas sakta

saktavarsamt

befrielsekamp till

liv

var liv

kamp – kärlek andas mötande puls

i den eviga harmonin

lever du

falkenär står mitt i ängen

vänster hand pekar in i jordesteg

höger hand är lyftad

falken seglar

hör du sången

pilgrim ur nattvända dunbolster landar

landar i hans mottagande hand

jag är en drömfågel i din hand

pilgrim ur nattvända dunbolster landar

landar i hans mottagande hand

bringar honom

drömsångers mening

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten